

Sygn. akt III Cz 332/14

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Elżbieta Matyasik**

Sędziowie: **SO Krystyna Hadryś (spr.)**

SR(del.) Barbara Konińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 kwietnia 2014 r.

sprawy z powództwa **G. B.**

przeciwko **K. B.**

o obniżenie alimentów

na skutek zażalenia pozwanej

na punkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 16 grudnia 2013 r., sygn. akt III RC 487/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR(del.) Barbara Konińska SSO Elżbieta Matyasik SSO Krystyna Hadryś

Sygn. akt III Cz 332/14

UZASADNIENIE

Rozpoznając zażalenie pozwanej K. B. na punkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 16 grudnia 2013r., o umorzeniu postępowania wobec zawarcia przez strony ugody sądowej,

Sąd Odwoławczy zważył co następuje.

Zażalenie nie mogło odnieść skutku oczekiwanego przez skarżącą.

Sąd Odwoławczy dokonując analizy stanu faktycznego niniejszej sprawy, przyjętego przez Sąd Rejonowy i dokonanej w zaskarżonym postanowieniu oceny prawnej, uznał że zażalenie nie jest uzasadnione.

Jak bowiem wynika z akt sprawy, małoletnia pozwana była reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową, która uczestniczyła w toku całego postępowania przed Sądem Rejonowym. Miała zatem pełną wiedzę o stanie sprawy i zakresie dokonywanych czynności procesowych stron oraz czynności sądowych. W protokole rozprawy z dnia 16 grudnia 2013 r. podano, że strony doszły do porozumienia co do obniżenia alimentów. Ponieważ nie nastąpiło to wskutek skłaniania do pojednania przez sąd na tym posiedzeniu (art. 223 k.p.c.), należy uznać, że strony w okresie poprzedzającym 16 grudnia 2013 r. dokonały uzgodnień i znały jego zakres przystępując do spisania ugody sądowej.

Wskazuje na to także dalsza treść protokołu i oświadczenia stron, w tym oświadczenie powoda, że „nie będzie egzekwował alimentów na rzecz małoletniego syna w kwocie 100 zł.”.

Skarżąca w zażaleniu sama podaje, że alimenty na rzecz syna stron nie były przedmiotem postępowania, wskazując z jakich przyczyn nie mogły zostać włączone do postępowania.

Wobec powyższego brak podstaw do przyjęcia, jak zarzuca to skarżąca, iż działała pod wpływem błędu i nie miała świadomości co do treści ugody.

Utrwalone orzecznictwo sądów (por. postanowienie SN z dnia 14 czerwca 2005 r. sygn. V CK 691/04) przyjmuje, że wyrażenie zgody na zawarcie ugody, a więc i na zakończenie postępowania sądowego, może być jako czynność procesowa odwołana z przyczyn uzasadnionych aż do chwili uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania. Ze względu na swój materialnoprawny charakter ugoda podlega natomiast przepisom o wadach oświadczenia woli (art. 82 – 88 k.c.) przy uwzględnieniu przepisów szczególnych (art. 918 k.c.), umożliwiających uchylenie się od skutków złożonego oświadczenia. Przyczyny wadliwości oświadczenia woli strony zawierające ugody muszą jednakże zostać wyraźnie udokumentowane. Nie można bowiem zniweczyć ugody be uzasadnionych przyczyn. Środki prawne przewidziane w powyższych przepisach a służące zniweczeniu skutków ugody są sformalizowane i wymagają istnienia określonych przesłanek, jest to bowiem dwustronna czynność prawna, podlegająca ochronie.

Ustalenia faktyczne nie dają podstaw do uznania, iż zawarcie ugody pozostawało w sprzeczności do art. 223 k.p.c. i art. 203 § 4 k.p.c.

W zażaleniu skarżąca nie wykazała w żadnym zakresie, by zachodziły przesłanki materialnoprawne do przyjęcia, iż wadliwie złożyła oświadczenie woli, nie podniosła bowiem żadnych argumentów, które wyczerpywałyby wymogi art. 82 k.c. i następne, szczególnie nie wykazała, by pozostawała w błędzie co do zakresu przedmiotowego i podmiotowego zawieranej ugody. Treść protokołu – nie kwestionowana przez skarżącą – wskazuje na to, że o zakresie przedmiotowym ugody posiadała wiedzę pełną, a treść ugody jako jasna i jednoznaczna, nie budzi wątpliwości co do swego zakresu.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe, dlatego z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., oddalono zażalenie.

SSR(del.) Barbara Konińska SSO Elżbieta Matyasik SSO Krystyna Hadryś